

מסכת שבת

פרק יט

א. רבי אליעזר אומר, אם לא ה比亚 kali מערב שבת, מביאו בשבת מגלה. ובפניהם, מכסחו על פי עדים. ועוד אמר רבי אליעזר, כורתין עצים לעשנות פחמן ולעשנות kali ברזל. כלל אמר רבי עקיבא, כל מלאכה שאין אפשרה לעשנותה מערב שבת אינה דוחה את השבת, ושי אפשר לעשנותה מערב שבת דוחה את השבת:

ב. עושים כל צרכי מילה בשבת, מוחלון, ופורעין, ומוציאין, ונותנים עליה אספלגית וכמנון. אם לא שחק מערב שבת, לוועס בשבתו ונותן. אם לא טרף יינו ושםו מערב שבת, ינתנו זה בעצמו וזה בעצמו. ואין עושים לה חילוק לכתחלה, אבל כורך עליה סמרטווט. אם לא התקין מערב שבת, כורך על אצבעו וimbia, ואפלו מחר char אחר:

ג. מרחיכין את הקטון, בין לפניו המילה ובין לאחר המילה, ומולפין עליו ביד, אבל לא בכל. רבי אליעזר בן עזריה אומר,

מְרַחֵץִין אֶת הַקָּטֹן בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי שֶׁחָל לְהִיוֹת בְּשִׁבְתָּה, שֶׁגָּאמֶר
(בראשית לד) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כָּאָבִים. סֶפֶק
וְאַנְדְּרוֹגִינּוֹס אֵין מַחְלְלִין עַלְיוֹ אֶת הַשִּׁבְתָּה, וּרְبִי יְהוּדָה מַתִּיר
בְּאַנְדְּרוֹגִינּוֹס:

ד. מי שֶׁהָיו לו שְׁפֵטי תִּינּוֹקוֹת, אַחֲד לְמַול אַחֲר הַשִּׁבְתָּה וְאַחֲד לְמַול
בְּשִׁבְתָּה, וְשַׁכָּה וּמֶל אֶת שֶׁל אַחֲר הַשִּׁבְתָּה בְּשִׁבְתָּה, חַיב. אַחֲד לְמַול
בְּעֶרֶב שִׁבְתָּה וְאַחֲד לְמַול בְּשִׁבְתָּה, וְשַׁכָּה וּמֶל אֶת שֶׁל עֶרֶב שִׁבְתָּה
בְּשִׁבְתָּה, רַבִּי אַלְיעָזֶר מַחְיֵב חַטָּאת, וּרְבִי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר:

ה. קָטֹן גַּמְול לְשִׁמְנָה, לְתִשְׁעָה, וּלְעִשְׂרָה, וּלְאַחֲד עָשָׂר, וְלִשְׁנִים
עָשָׂר, לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתָר. הָא כִּיצְדָּךְ. כְּדָרְכוֹ, לְשִׁמְנָה. נָולֵד לְבֵין
הַשְּׁמַשׁוֹת, גַּמְול לְתִשְׁעָה. בֵּין הַשְּׁמַשׁוֹת שֶׁל עֶרֶב שִׁבְתָּה, גַּמְול
לְעִשְׂרָה. יוֹם טוֹב לְאַחֲר הַשִּׁבְתָּה, גַּמְול לְאַחֲד עָשָׂר. שְׁנִי יָמִים טוֹבִים
שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה, גַּמְול לִשְׁנִים עָשָׂר. קָטֹן הַחֹלֶה, אֵין מַחְלְלִין אותו
עד שִׁיבְרִיא:

ו. אַלוּ הֵן צִיצִין הַמַּעֲכָבִין אֶת הַמִּילָה, בְּשֶׁר הַחֹופֶה אֶת רַב
הַעֲטָרָה. וְאַינוּ אָכֵל בְּתַרְוָמָה. וְאִם הִיה בַּעַל בָּשָׂר, מַתְקָנוּ מִפְנֵי
מִראַית הָעֵין. מֶל וְלֹא פְּרֻעַ אֶת הַמִּילָה, כַּאֲלֹו לֹא מֶל:

